Numerieke Modellering en Benadering

De Wolf Peter Vekemans Wout

10 mei 2014

Inhoudsopgave

Benaderen met veeltermen	
Berekenen van nulpunten van orthogonale veeltermen	
Evauleren van drietermsrecursiebetrekking	
Berekenen van interpolerende veelterm	

Lijst van figuren

1	Evaluatie van eerste vijf Cheybchev veeltermen op 200 punten
	in [-1,1]

Benaderen met veeltermen

In dit practicum willen we eerst enkele functies benaderen met behulp van veeltermen door interpolatie. We gebruiken hierto nulpunten van orthogonale veeltermen als interpolatiepunten.

Berekenen van nulpunten van orthogonale veeltermen

```
1 function x = poly_zeros(n, alpha, beta, lambda);
3 maak diagonaalmatrix met de elementen van alpha
4 alphaMat = diag(alpha);
6| %maak matrices met mu en nu elementen op respectievelijk eerste
      boven- en
 7 %onderdiagonaal
8 \mid mu = zeros(n-1,1);
9 \mid \text{nu} = \text{zeros}(n-1,1);
10 | for i=1:n-1
11
       nu(i) = beta(i+1)/lambda(i+1);
12
       mu(i) = 1/lambda(i);
13 end
14 \mid \text{muMat} = \text{diag}(\text{mu}, 1);
15 nuMat = diag(nu,-1);
16
|17|% maak matrix A
18 A= alphaMat+nuMat+muMat;
19
20 %bereken de eigenwaarden van A en dus de nulpunten van de
      veelterm
21 | x = eig(A);
```

Deze functie berekent de nulpunten van de orthogonale veeltermen gebaseerd op de waarden α_k , β_k , en λ_k uit de recursiebetrekking voor orthogonale veeltermen (1). Het doet dit door een tridiagonale matrix op te stellen met elementen afgeleid van de coëfficienten uit die recursiebetrekking. De nulpunten van de veelterm zijn dan gelijk aan de eigenwaarden van die matrix.

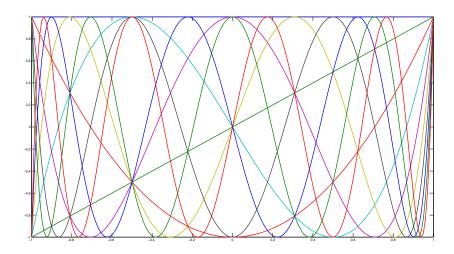
$$\phi_0(x) = \lambda_0 \; ; \; \phi_1(x) = \lambda_1(x - \alpha_1)\phi_0(x)$$
 (1a)

$$\phi_k(x) = \lambda_k(x - \alpha_k)\phi_{k-1}(x) - \beta_k\phi_{k-2}(x)$$
(1b)

Evauleren van drietermsrecursiebetrekking

```
function M = eval_recursion(x, n, alpha, beta, lambda)
      2
      3
                                                     m = length(x);
       4
                                                     M=zeros(m,n);
                                                       for i=1:m %itereer over rijen
      6
                                                                                     M(i,1) = lambda(1);
                                                                                     M(i, 2) = lambda(2) * (x(i) - alpha(1)) * M(i, 1);
                                                                                       for j=3:n %itereer over kolommen
                                                                                                                       M(i,j) = lambda(j) * (x(i) - alpha(j)) * M(i,j-1) - beta(j) * M(i,j-1) = beta(j) * M(i,j-1)
                                                                                                                                                    i, j-2);
10
                                                                                        end
11
                                                       end
```

Deze functie evalueert de drietermsrecursiebetrekking in de punten gegeven in de vector x. Als we deze methode toepassen op de 10 eerste Chebychev veeltermen krijgen we figuur 1. Deze functie is eenvoudig toe te passen omdat Chebychev veeltermen duidelijk voldoen aan vergelijking (1). Dit is makkelijk in te zien als men in de recursiebetrekking volgende waarden invult: $\lambda_0 = 1, \lambda_1 = 1$ en alle andere λ_k gelijk aan 2. α_k is gelijk aan 0, en β_k is 1.

Figuur 1: Evaluatie van eerste vijf Cheybchev veeltermen op 200 punten in [-1,1]

Berekenen van interpolerende veelterm

```
function y = interpolate(x, f, alpha, beta, lambda, t)

%maak M matrix
M=eval_recursion(x,length(alpha),alpha,beta,lambda);

%bereken de coefficienten van de interpolerende veelterm
c=M\f;

%bereken de waarden van de interpolerende veelterm in t
values=eval_recursion(t,length(alpha),alpha,beta,lambda);
res=values*c;
```

Als we met deze functie een interpolerende veelterm voor de functie $\cos(x)$ berekenen krijgen we figuur ??. Op de grafiek zijn de interpolaties van graad 3, 5 en 10 weergegeven. De interpolatiefout voor die drie interpolerende functies zijn weergegeven op figuur ??. We zien duidelijk dat een benadering van hogere graad nauwkeuriger is. Dit wordt ook geïllustreerd door figuur ??. Hierop is de maximale fout in functie van de graad van de interpolerende veelterm weergegeven.